841/10

Den 6. april 2010 blev i sag nr. 76.411:

xxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

TrygVesta Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i TrygVesta Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til et civilt søgsmål vedrørende erstatning efter et anmeldt overfald.

Selskabet har afvist at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning under henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen.

Det fremgår af sagen, at tvisten vedrører et påstået erstatningskrav opstået på baggrund af en episode sket i klagerens have den 10/7 2007, hvor en mand bosiddende på klagerens vej kom ind i hendes have for at lede efter en vildfaren bold. Klageren har anmeldt, at manden overfaldt hende, tog halsgreb, slog hende med knytnæveslag i ansigtet og væltede hende ind i en busk, hvorved hun kom til skade og fik ødelagt diverse genstande.

Straffesagen er afgjort ved retten i H. Af domsudskriften fremgår bl.a.:

> "Tiltalte … præciserede, at han oplevede situationen sådan, at han blot som reflekshandling førte sin hånd fremad mod damen, da hun bevægede sig hen mod ham. Han er sikker på, at damen faldt tilbage i den høje busk - vist nok er en Thuja, der kan ses på billederne. Det er rigtigt, at man kan se på billederne, at der er en kampesten tæt ved, men det var slet ikke i nærheden af kampestenen, hun faldt. Efter hun havde sat sig ned på bagdelen, rejste hun sig straks op og sagde, at hun ville ringe til politiet, og så gik hun ind og gjorde det. Han har ikke set noget, der var ødelagt, hverken tøj, en fjernbetjening eller øreringe. Han var klar

over, at hun ikke ville have, at de gik ind i haven. Han var fra naboer blevet advaret om, at hun var vanskelig at omgås. …

Politiassistent G.B.I., … Politi mødte som vidne …

Vidnet forklarede, at han sammen med kollegaen G.A. blev sendt til stedet i anledning af den anmeldelse, [klageren] havde indgivet. Da de kom frem stod [klager] og hendes ægtefælle på trappen og ventede på dem. Manden begyndte straks at forklare, hvad der var sket. De spurgte ham straks, om han havde set, hvad der var sket. Det havde han ikke. Havde han det, havde han skullet afsondres således, at de kunne få hans forklaring efter vidnereglerne og forurettedes forklaring særskilt. Men da han ikke havde set noget, kunne han jo ikke forklare noget. Derfor bad de [klageren] forklare, hvad der skete. Hun forklarede, at hun var blevet udsat for kvælertag og slået på med knytnæve i ansigtet. [Klageren] havde nogen rifter på en kind, men bar ikke præg af, at hun i øvrigt havde været udsat for det voldsomme, hun forklarede om. Man kunne se på hendes bukser, at der var jord nederst, og det kunne passe med, at hun havde været nede at ligge på jorden. Da de syntes, at forklaringen og det, de kunne se, ikke passede sammen, sagde de til [klageren], at de ville tale med den mistænkte eller sigtede, hvad han nu var på det tidspunkt, før de foretog sig yderligere. De gik ned og afhørte nu tiltalte. Han forklarede om en bold, der var kommet ind i haven, og at han havde ledt efter den, og at [klageren] var kommet ud og han var blevet nervøs og havde skubbet lidt til hende. I følge tiltaltes forklaring til politiet med det samme, var det ikke et skub, der kunne medføre, at hun faldt. Han regnede med, at hun var snublet over nogle buske på stedet, og det var det, der var årsagen til, at hun kom ned at ligge. De gik tilbage til stedet, hvor [klageren] og ægtefællen stadig var til stede. Manden var stadig voldsomt ophidset og insisterede på at afgive forklaring. De fik parterne skilt ad på den måde, at han tog sig af manden og bad ham om at lede efter den bold, børnene havde mistet. Det gjorde manden også. Mens G.A. gik ind og talte med ægtefællen. Efter et stykke tid kom G.A. ud igen med [klageren] efter sig. [Klageren] var utilfreds med forløbet, og manden blev også mere og mere ophidset over det, og på et tidspunkt sagde manden 'nu stikker han af'. Vidnet så sig tilbage og så, at G.A. nu sad inde i patruljebilen. Der var naturligvis ikke tale om, at de stak af fra stedet. De havde gjort det, de skulle på stedet. De var umulige at afhøre. Derfor måtte det vente til senere, hvis der skulle finde en afhøring sted. Da han så tilbage lå [klageren] i ordets egentlige betydning ned på jorden, og noterede bilens nummer op. [Klagerens] ægtefælle ville have hans navn. Det ville han ikke give, [klagerens] mand var ikke part i sagen. Han måtte i givet fald henvende sig til de overordnede. Han sagde til vagthavende, da han kom hjem, at der skulle tilføres noget til døgnrapporten, at første gang han så [klageren], var der ikke sket noget med hendes tøj, ud over det smuds der var kommet nederst på bukserne, mens der anden gang var løvfald i hendes tøj, højere oppe på kroppen ved skuldrene. Det fandt han noget påfaldende.

…

Dommeren tilkendegav efter, tiltalte havde haft det sidste ord, at han fandt, at der ikke kunne være tale om nødværge, når en 60-årig dame på egen grund bevægede sig hen mod ham. Han befandt sig ulovligt på fremmed grund og havde ubetinget haft pligt til at gå, og ikke gøre noget som helst, der blot kunne tendere at skubbe. Derfor fandt dommeren, at sagen burde afgøres ved, at tiltalte vedtog 10 dagbøder å 200 kr. …"

Erstatningsspørgsmålet er henvist til et eventuelt civilt søgsmål, og klageren har efter retssagen fremsendt følgende erstatningskrav til Erstatningsnævnet:

"Ved vedlagte dom afsagt af Retten i H. den 31. maj 2007 blev M.A. dømt for overtrædelse af straffeloven.

I den anledning fremsættes følgende erstatningskrav:

Svie og smerte 21 dage a kr. 150,00	kr.	3.150,00
Medicinudgifter	kr.	6.944,75
Ødelagt beklædning	kr.	1.698,95
Smykker	kr.	475,00
Nøglering	kr.	59,00
Udgifter til udskiftning af fjernbetjening i digital port, hvilken fjernbetjening blev ødelagt ved overfaldet	kr.	1.654,38
Lægeerklæring	kr.	562,50
Tandlæge	kr.	1.288,00
Fysioterapi	kr.	1.049,78
Briller	kr.	6.918,00
I alt	kr.	23.800,36

Erstatningsnævnet har ved skrivelse af 25/8 2008 afslået klageres ansøgning om erstatning med henvisning til, at det ikke er sandsynliggjort, at tøj, ørering, briller eller fjernbetjening til port er ødelagt eller bortkommet ved hændelsen, samt at erstatning for ting, der er omfattet af en indboforsikring, skal dækkes over denne, at det ikke findes sandsynliggjort, at der er lidt tandskade som følge af hændelsen, og at der ikke er dokumenteret årsagssammenhæng mellem hændelsen og de anførte udgifter til fysioterapi.

Selskabet har afvist at dække de genstande, som klageren har oplyst skulle være blevet ødelagt ved hændelsen den 10/7 2007, med henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort, at de pågældende genstande er blevet beskadiget under episoden.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**§ 5 Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**

Stk. 1.
Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, fx fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet på det foreliggende grundlag, at klageren ikke har sandsynliggjort, at en retssag vil kunne føre til et for hende gunstigt resultat. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet finder i øvrigt ikke, at klageren har godtgjort, at hun har fået ødelagt de omhandlede genstande under hændelsen, hvorfor nævnet ikke kan kritisere, at selskabet har afvist at yde dækning for disse over indboforsikringen.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand